

บทที่ 2

สภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมของเทศบาลตำบลแม่ใจ

2.1 ประวัติความเป็นมาของเทศบาลตำบลแม่ใจ

เทศบาลตำบลแม่ใจ ตั้งอยู่ในเขตท้องที่อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยได้รับการยกฐานะจากสุขาภิบาลเทศบาลตำบลแม่ใจเป็นเทศบาลตำบลแม่ใจ เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 มีฐานะเป็นนิติบุคคล ปัจจุบันสำนักงานตั้งอยู่ที่ 15 หมู่ที่ 12 ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยเทศบาลตำบลแม่ใจ มีพื้นที่ทั้งสิ้นประมาณ 19.46 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,155 ไร่ครอบคลุมพื้นที่ 3 ตำบล คือตำบลหนองหาร ตำบลป่าไผ่ และตำบลหนองจ่อม และประกอบด้วย 15 หมู่บ้าน ดังนี้

ตำบลหนองหาร มีจำนวน 10 หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ 1 บ้านแม่เตาไห (บางส่วน)	หมู่ที่ 2 บ้านป่าบาง
หมู่ที่ 3 บ้านห้วยเกียง	หมู่ที่ 4 บ้านแม่ใจ
หมู่ที่ 5 บ้านสหกรณ์นิคม	หมู่ที่ 6 บ้านทุ่งป่าเก็ด
หมู่ที่ 9 บ้านทุ่งหมื่นน้อย	หมู่ที่ 10 บ้านเกษตรใหม่ (บางส่วน)
หมู่ที่ 11 บ้านสหกรณ์	หมู่ที่ 12 บ้านแม่ใจใหม่

ตำบลป่าไผ่ มีจำนวน 3 หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ 5 บ้านแม่แก้ดน้อย	หมู่ที่ 10 บ้านหลังมัน
หมู่ที่ 13 บ้านพัฒนาทรายแก้ว	

ตำบลหนองจ่อม มีจำนวน 2 หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ 4 บ้านหนองห้าง (บางส่วน)	หมู่ที่ 7 บ้านศรีสหกรณ์

2.2 ลักษณะที่ตั้ง / อาณาเขต และเขตการปกครอง

ที่ตั้ง ชุมชนเทศบาลตำบลแม่โจ้อยู่ห่างจากจังหวัดเชียงใหม่ ไปทางทิศเหนือระยะทางประมาณ 11 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1001 (ถนนสายเชียงใหม่-พร้าว) มีพื้นที่ทั้งสิ้น 19.46 ตารางกิโลเมตร

2.3 สภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยภาพรวม

2.3.1 ด้านอาชีพ

พื้นฐานจากเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลแม่โจ้อยู่ในภาคเกษตรกรรม เช่นเดียวกับอำเภอสันทราย ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะทางกายภาพของชุมชนเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีแหล่งน้ำทางการเกษตรอย่างอุดมสมบูรณ์ อาชีพหลักภายในชุมชน คือ อาชีพทางการเกษตรและรับจ้างทั่วไป

2.3.2 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม / ขนส่ง

เส้นทางคมนาคมที่ผ่านเทศบาลตำบลแม่โจ้มีหลายเส้นทาง ดังนี้

- 1) ถนนสายเชียงใหม่ - พพร้าว
- 2) ถนนสายแม่ริม - แม่โจ้
- 3) ถนนสายสันทราย - พพร้าว

การไฟฟ้า

กระแสไฟฟ้าที่ใช้ภายในเขตเทศบาลมาจากการไฟฟ้าอำเภอสันทราย สำนักงานตั้งอยู่ที่ถนนสันทราย - พพร้าว ตำบลสันทรายหลวง อำเภอสันทราย เป็นสถานีไฟฟ้าย่อยจำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้าในเขตเทศบาล จำนวน 6,808 ครัวเรือน พื้นที่ที่ได้รับการไฟฟ้าร้อยละ 9 ของพื้นที่เทศบาล จำนวนไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน 150 จุด

การประปา

ประชาชนส่วนใหญ่ใช้น้ำจากบ่อบาดาล ซึ่งขุดเองลึกประมาณ 16 เมตร น้ำที่ได้เป็นสนิมสีเหลืองปัจจุบันเทศบาล ได้ติดต่อการประปาส่วนภูมิภาคมาดำเนินการติดตั้งระบบประปาในเขตเทศบาลแล้ว และในเขตเทศบาลมีประปาหมู่บ้าน 2 แห่ง

การสื่อสารและโทรคมนาคม

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ให้บริการรับ-จ่าย จดหมายธรรมดา ลงทะเบียน โทรเลข พست ดูตัวแลกเงิน และธนาคาร ในเขตเทศบาล มีสถานีวิทยุกระจายเสียง 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ คลื่น 95.5 FM MHz อีสานฮัก ล้านนา คลื่น 92.5 FM MHz มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คลื่น AM Stereo 612 กิโลเฮิร์ตซ์ เครื่องกระจายข่าวชนิดไร้สาย พร้อมหอกระจายข่าว จำนวน 15 จุด สามารถให้บริการครอบคลุมพื้นที่ร้อยละ 100 ของเขตเทศบาล หน่วยงานที่มีข่ายวิทยุสื่อสารในพื้นที่ 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลแม่โจ้ ความถี่ 162.55 เมกะเฮิร์ตซ์ และสถานีตำรวจภูธรอำเภอสันทราย ความถี่ 155.30 เมกะเฮิร์ตซ์

2.3.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรน้ำ

- 1) สระน้ำ จำนวน 6 แห่ง
- 2) แหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่

2.1 ลำน้ำคาว

2.2 ลำเหมืองธรรมชาติ (ลำเหมืองห้วยโจ้)

2.3.4 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ / รายได้ประชากร

เศรษฐกิจเทศบาลตำบลแม่โจ้ ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางการเกษตร เช่น การทำนา ทำสวนผัก และสวนผลไม้ ลักษณะการใช้ที่ดิน เป็นพื้นที่พักอาศัย 1,059 ไร่ พื้นที่เกษตรกรรม 2,147 ไร่ พื้นที่ พาณิชยกรรม 30 ไร่ พื้นที่อุตสาหกรรม – ไร่ พื้นที่ตั้งหน่วยงานของรัฐ 20 ไร่ พื้นที่ตั้งสถานศึกษา 90 ไร่

การเกษตรกรรม

ประชาชนในเขตเทศบาลประกอบอาชีพการเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มัน รายได้เฉลี่ยของประชากร /คน /ปี 35,000.- บาท

การอุตสาหกรรม

ในเขตเทศบาลตำบลแม่โจ้ มีอุตสาหกรรมท้องถิ่น ทางด้านหัตถกรรมพื้นบ้านมีการแกะสลักไม้ของชุมชนในหมู่บ้าน ทั้งยังมีอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กซึ่งเป็นการสร้างรายได้ภายในเขตชุมชนและนำมาซึ่งรายได้ให้กับเทศบาลด้วย

2.4 ด้านสังคม

จำนวนประชากร ในเขตเทศบาลตำบลแม่ใจ มีประชากรรวมทั้งสิ้น 17,310 คน
ชาย 8,056 คน หญิง 9,254 คน จำนวนครัวเรือน 8,037 ครัวเรือน
ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ยเท่ากับ 886 คนต่อ

ตารางที่ 2.1 จำนวนประชากรเป็นรายหมู่บ้าน

หมู่ที่	ตำบล	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
ตำบลหนองหาร					
1	หนองหาร	211	334	357	691
2	หนองหาร	116	190	178	368
3	หนองหาร	552	590	662	1252
4	หนองหาร	783	1549	2018	3567
5	หนองหาร	1581	1164	1348	2512
6	หนองหาร	880	649	778	1427
9	หนองหาร	995	494	513	1007
10	หนองหาร	137	142	148	290
11	หนองหาร	453	472	510	982
12	หนองหาร	380	391	445	836
ตำบลป่าไผ่					
5	ป่าไผ่	478	637	673	1310
10	ป่าไผ่	611	455	494	949
13	ป่าไผ่	359	463	492	955
ตำบลหนองจ่อม					
4	หนองจ่อม	132	199	237	436
7	หนองจ่อม	369	327	401	728
รวม		8,037	8,056	9,254	17,310

(ข้อมูล : งานทะเบียนราษฎร, เทศบาลตำบลแม่ใจ ณ วันที่ 30 เมษายน 2549)

2.5 ด้านศาสนา

ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประมาณ ร้อยละ 98 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในเขตเทศบาล ประกอบด้วยวัดจำนวน 9 แห่ง

2.6 ด้านการเมือง การปกครอง การบริหาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน

เทศบาลตำบลแม่โจ้เดิมเป็นสุขาภิบาลและได้รับการยกฐานะจากสุขาภิบาลแม่โจ้เป็นเทศบาลตำบลแม่โจ้ เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542 โดยให้มีผลตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 ที่ตั้งสำนักงานปัจจุบันตั้งอยู่ที่ 15 หมู่ที่ 12 ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ความรับผิดชอบ 19.46 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุม 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลหนองหาร ตำบลป่าไผ่ ตำบลหนองจ่อม ประกอบด้วย 15 หมู่บ้าน

โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของเทศบาลฯ เป็นไปตามกฎหมายกำหนดโดยให้เทศบาลฯ ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติ (สภาเทศบาลฯ) และฝ่ายบริหารสภาเทศบาลฯ สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน กฎหมายกำหนดให้สภาเทศบาล มีสมาชิกได้ 12 คน สมาชิกสภาเทศบาลจะอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ 4 ปี สภาเทศบาล จะมีประธานสภาเทศบาล 1 คน รองประธานสภาเทศบาล 1 คน เลขานุการสภาเทศบาลอีก 1 คน สมาชิกสภาเทศบาล มีหน้าที่และบทบาทเช่นเดียวกับฝ่ายนิติบัญญัติทั่วไป กล่าวคือ เสนอและพิจารณาร่างเทศบัญญัติของเทศบาล มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมฝ่ายบริหาร ได้แก่ การตั้งกระทู้ถาม การเป็นกรรมการสภาเทศบาลฯ การเปิดอภิปราย ฯลฯ ฝ่ายบริหารหรือคณะเทศมนตรี ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี และรองนายกเทศมนตรี 2 คน ซึ่งกฎหมายใหม่ให้นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้ง ส่วนรองนายกเทศมนตรี เลขานุการนายกเทศมนตรี และที่ปรึกษา มาจากการแต่งตั้ง

ตารางที่ 2.2 อัตรากำลังและบุคลากรของเทศบาลตำบลแม่ใจ

ลำดับ	บุคลากร	พนักงาน ส่วนบน	พนักงาน ส่วนล่าง	ชาย	หญิง	รวม
1	พนักงานเทศบาล	17	-	10	7	17
2	ลูกจ้างประจำ	2	6	6	2	8
3	พนักงานจ้างตามภารกิจ	21	4	11	14	25
4	พนักงานจ้างทั่วไป	1	26	20	7	27
5	พนักงานจ้างเหมาบริการ	-	10	4	6	10
	รวม	41	46	51	36	87

(ข้อมูล,สำนักปลัดเทศบาลตำบลแม่ใจ, ณ วันที่ 28 มีนาคม 2549)

บทบาทและการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมทางการเมืองและการบริหารของเทศบาลตำบลแม่ใจ ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เทศบาลฯ ได้จัดกิจกรรมขึ้น ได้แก่ งานรณรงค์ในวันสำคัญต่าง ๆ งานประเพณี งานกีฬา ฯลฯ ในด้านการเมืองที่ผ่านมา ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2547 มีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 14,230 คน มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน 7,948 คน คิดเป็นร้อยละ 55.85

2.7 การคลังท้องถิ่น

งบประมาณปี 2548 รายได้ของเทศบาลฯ ในปีที่ผ่านมาจากการจัดเก็บรายได้ เงินอุดหนุน และรายได้อื่น ๆ รวมมีรายรับทั้งสิ้นจำนวน 90,067,959.07 บาท ในส่วนรายจ่ายของเทศบาลฯ จ่ายจากงบกลาง รายจ่ายประจำ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง จ่ายจากเงินอุดหนุนรวมมีรายจ่ายทั้งสิ้นจำนวน 84,396,505.10 บาท

ตารางที่ 2.3 งบประมาณรายรับรายจ่ายประจำปี

ปีงบประมาณ	งบประมาณรายรับ	งบประมาณรายจ่าย
พ.ศ. 2545	43,259,038.92	26,287,003.04
พ.ศ. 2546	61,662,176.40	50,797,382.47
พ.ศ. 2547	68,294,371.82	53,479,403.46
พ.ศ. 2548	90,067,959.07	84,396,505.10

(ข้อมูล, กองคลัง สำนักงานเทศบาลตำบลแม่โจ้ ณ ปี 2549)

ตามตาราง 2.6.1 จะเห็นได้ว่ารายได้และงบประมาณของเทศบาลมีมหาศาลในการบริหารงานแต่ละปี อีกทั้ง พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้รัฐบาลต้องจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีสัดส่วนรายได้ต่อรายได้ของรัฐบาล ในปี พ.ศ. 2544 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 และไม่น้อยกว่า ร้อยละ 34 ในปีพ.ศ. 2549 ทำให้รายได้ของเทศบาลเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นจำนวนมาก โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 เทศบาลมีรายได้รวมเงินอุดหนุนมากกว่า 60,000 ล้านบาท แต่หากพิจารณาแล้วรายได้ที่เพิ่มขึ้น จะเป็นรายได้จากรัฐบาลจัดเก็บและให้เงินอุดหนุน

ในภาพรวมของเทศบาลตำบลแม่โจ้ จัดว่าเป็นองค์กรที่มีรายได้เพียงพอต่อการบริหารงานและการจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยจะเห็นได้ว่างานโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ในเขตเทศบาลได้ดำเนินการมามากแล้ว แตกต่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลที่ยังมีปัญหาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นมาก เทศบาลจึงสามารถหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเมืองและการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งการดำเนินการในบางเรื่องจำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เช่น การก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบประปาขนาดใหญ่ เป็นต้น เทศบาลตำบลแม่โจ้จึงมักจะขอรับการสนับสนุนงบประมาณ เป็นเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ซึ่งผ่านมาการจัดสรรเงินอุดหนุนจะพิจารณาจัดสรรในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป โดยจัดสรรเงินอุดหนุนที่กำหนดวัตถุประสงค์หรือเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เฉพาะรายการที่จำเป็น

จากข้อมูล สภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมของเทศบาลตำบลแม่โจ้ที่นำเสนอมา อาจกล่าวได้ว่าหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ล้วนเป็นความรับผิดชอบที่

เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง ดังนั้น หากผู้แทนประชาชนที่ได้รับเลือกเข้าไปเป็นคณบดี มีความรู้ ความสามารถ ผ่านการเลือกตั้งมาด้วยความสุจริต ไม่ซื้อเสียง ก็เชื่อมั่นในขั้นต้นได้ว่าผู้แทนคนนั้นจะทำงานอยู่บนพื้นฐานของความซื่อสัตย์ ไม่หวังกอบโกยผลประโยชน์เพื่อตนเองและพวกพ้อง การบริหารและใช้จ่ายงบประมาณขาดองค์ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเลือกตั้ง แต่ในการศึกษางานวิจัยของด้านการเมืองระดับท้องถิ่น เช่นงานวิจัยของ ประจัญ ปัญญาแก้ว (2539) พงษ์สนธิ์ คุณนะลา (2536) ไพลิน เชื้อนทา (2539) มักพบว่าผู้ที่ประชาชนจะเลือกให้เป็นผู้แทนของตนในลำดับต้นๆ มาจากสังคมอุปถัมภ์ โดยการเป็นผู้ที่เคยให้ความช่วยเหลือเมื่อได้รับความเดือดร้อน (ส่วนใหญ่เป็นเรื่องส่วนตัว) ทำให้มีการชี้นำประชาชนในท้องถิ่นว่าควรที่จะเลือกใครเป็นผู้แทน โดยเฉพาะท้องถิ่นที่กลุ่มผลประโยชน์มีการจัดตั้งอย่างเข้มแข็งและอิงกับนักการเมืองท้องถิ่น

ฉะนั้น การที่จะพิจารณาตัดสินใจเลือกบุคคลที่มีความเหมาะสมทั้งด้านความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมได้อย่างแท้จริง คงยังเป็นไปได้ยาก นอกจากนั้น ผู้มีสิทธิเลือกตั้งบางส่วนยังคิดเพียงว่าเมื่อหย่อนบัตรเลือกตั้งก็จบหน้าที่แล้ว ภายใต้อาณัติแวดล้อมดังกล่าว จึงค่อนข้างน่ากังวลและน่าเป็นห่วงว่าหากปล่อยให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ไปเรื่อย ๆ อาจกลายเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ในการมุ่งแก้ปัญหาของระบบการเมือง โดยการเปลี่ยนการเมืองของนักการเมืองให้เป็นการเมืองของพลเมือง ไม่สามารถที่จะบรรลุเป้าหมายได้ เนื่องจากการเมืองระดับท้องถิ่นในปัจจุบันเต็มไปด้วยการแย่งชิงอำนาจและผลประโยชน์มหาศาล เมื่อพลเมืองทั่วไปสามารถเข้าสู่การแข่งขันทางการเมืองได้ยาก ทำให้นักการเมืองอาชีพทุกระดับ รวมถึงนักการเมืองที่ไม่ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่นถูกดึงดูดเข้ามาสู่การช่วงชิงตำแหน่งทางการเมืองในระดับเทศบาลตำบล

ซึ่งข้อมูลทั่วไปของเทศบาลจะเห็นได้ชัดเจนว่ามีหลายปัจจัยที่ดึงดูดให้นักการเมืองท้องถิ่นต้องการเข้ามาบริหารเทศบาลตำบลแม่ใจ เช่น เป็นพื้นที่เศรษฐกิจของอำเภอสันทราย เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแม่ใจที่มีชื่อเสียง มีอัตราการการก่ออาชญากรรมต่ำทำให้นามาดึงบ้านเรือน มีโครงสร้างสาธารณูปโภคที่ค่อนข้างสมบูรณ์ การบริการจัดเก็บขยะและการบริการสาธารณสุขที่ดี มีประชากรไม่มากนักเมื่อเทียบกับพื้นที่ทั้งหมด เป็นแหล่งวัฒนธรรมพื้นบ้าน มีอัตราการเจริญเติบโตสูง ปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดให้นักการเมืองเข้ามาสู่การแข่งขันอย่างดุเดือดอย่างหนึ่ง คืองบประมาณบริหารท้องถิ่นที่สูงถึงปีละกว่า 80 ล้านบาท ส่งผลให้กลุ่มการเมืองท้องถิ่น ต้องหาทุกวิถีการเพื่อชักจูงและต่อรองกับ กลุ่มผลประโยชน์ด้วยกลวิธีต่างๆ ทุกวิธีไม่ว่าจะถูกต้องหรือไม่ กลวิธีดังกล่าวจะ

ส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุน จากกลุ่มผลประโยชน์ รวมถึงประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ให้กลุ่มการเมืองท้องถิ่นได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง และเข้ามาบริหารงบประมาณจำนวนมหาศาล

เมื่อทราบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเทศบาลตำบลแม่โจ้ตั้งแต่ที่รายงานมาข้างต้น ในบทต่อไป ผู้ศึกษาจะรายงานผลจากการค้นคว้าวิจัย และอภิปรายผลของการศึกษาตามสมมติฐานที่ว่ากลุ่มผลประโยชน์ท้องถิ่นมีอิทธิพลมากต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในชุมชนระดับเทศบาลตำบลในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาล และสมมติฐานที่ว่ากลุ่มการเมืองท้องถิ่นใช้ช่องทางของการอุปถัมภ์กลุ่มผลประโยชน์ท้องถิ่นรวมทั้งกลวิธีทุกอย่างเพื่อสนับสนุนกลุ่มของตน ให้ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภา เพื่อชี้ให้เห็นช่องทางที่จะนำผลการค้นคว้าวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป